

TOPPMØTE: Hun har nettopp kommet hjem fra kirketoppmøte for forfulgte kristne i Albania. Nå etterlyser Berit Hagen Agøy større norsk engasjement.

✉ Kari Fure kari.fure@dagen.no [kari.fure](#)

– Når vi vet at kristne mister livet for sin tro andre steder i verden, blir mye av det vi driver med i Norge smått, sier Hagen Agøy, som er generalsekretær i Mellomkirke- og utlendingsdepartementet.

Torsdag har Norges Kristne Råd, samarbeidsorganet for de fleste norske kirkesamfunn, styremøte. Her har Hagen Agøy varslet at hun vil ta ordet.

– Vi må få til et tettere samarbeid i norsk kristenhet for forfulgte kristne, sier hun og uttrykker frustrasjon over at Mellomkirkeleg råd ofte er blitt kritisert for ikke å bry seg om slik forfølgelse.

– Det bunner i ulike måter å omtale saken på, men har vært svært frustrerende. Hos oss er arbeidet for trosfrihet og situasjonen i Midtøsten en hovedprioritet.

KIRKEHISTORISK

Bakteppet for Berit Hagen Agøys utspill er en kirkehistorisk begivenhet som nylig fant sted i Tirana i Albania. Her var hele bredden av internasjonal kristenhet samlet for å lytte til, be for og vise solidaritet med kristne som diskrimineres og forfølges for sin tros skyld.

Møtet var et samarbeid mellom Vatikanet, Den evangeliske verdensallianse, Kirkens verdens-

KIRKETOPPMØTE OM FORFULGTE

Fakta

Hele bredden av internasjonal kristenhet var 1.-5. november samlet i Tirana i Albania for å diskutere temaet «Diskriminering, forfølgelse, martyrium: Å følge Kristus i dag».

Møtet var et samarbeid mellom Vatikanet, Den evangeliske verdensallianse, Kirkens verdensråd, Pinsevevnenes globale fellesskap og Global Christian Forum.

råd, Pinsevevnenes globale fellesskap og Global Christian Forum.

– Det er første gang i den moderne kirkehistorien at man har fått til en så bred samling, sier Hagen Agøy. Hun mener at dette mer enn noe viser alvorret i saken de var samlet om.

– Diskriminering og forfølgelse av kristne øker, ikke minst i Midtøsten, der mange kirker står i fare for å forsvinne helt, men også i

BER OM TILGIVELSE

At man klarer å få til en historisk bred samling, opplevdes i seg selv som en milepæl. Det er også oppsiktsvekkende at de ulike aktorene i slutterklæringen fra møtet ber om tilgivelse fordi de tidligere har forfulgt hverandre.

– Dette uttrykker en vilje til å se og snakke om at man selv har gjort mye galt. Det planlegges nå en ny, internasjonal konferanse om proselyttisme. Dette viser at man ønsker å gå videre med denne problematikken, sier Hagen Agøy.

Hun forteller at det gjorde dypt inntrykk å høre fortellinger fra personer som hadde opplevd å bli kidnappet og fysisk angrepet, og om menigheter som går i oppløsning fordi medlemmene emigrerer.

– Flere prester uttrykte dyp forvilelse. De vil så gjerne oppfordre medlemmene til å bli værende, men det er svært vanskelig å si til folk som er livsfare at de ikke skal reise. Dette er mennesker som står i ekstremt vanskelig valg.

BEVISSTGJØRING

Generalsekretæren opplevde at

ALVORLIG: – Diskriminering og forfølgelse av kristne øker, ikke minst i Midtøsten. Situasjonen er svært alvorlig, sier Berit Hagen Agøy, generalsekretær i Mellomkirkeleg råd.

Foto: Terje Bendiksbø, NTB Scanpix

land i Afrika og Asia. Situasjonen er svært alvorlig, sier hun og presiserer at det ikke bare er kristne, men også andre religiøse minoriteter som rammes.

– Der kristne forfølges, skjer det samme gjerne med andre grupper.

KIRKEHISTORISK: Hele bredden av internasjonal kristenhet var nylig samlet i Tirana i Albania for å lytte til, be for og vise solidaritet med kristne som diskriminertes og forfølges for sin tros skyld. – Det er første gang i den moderne kirkehistorien at man har fått til en så bred samling, sier Berit Hagen Agøy.

Foto: Mikael Stjernberg, Sveriges kristna råd

Ønsker tettere samarbeid for forfulgte

møtet i Tirana var et sterkt uttrykk for at hele Kristi kirke lider når noen av våre trossøsken utsettes for grusomheter.

Samtidig var det en bevisstgjøring når det gjelder Bibelens ord om at vi som kristne må regne med å bli forfulgt.

– Martyriet har fulgt kirken fra den første tid. Som kristne skal vi likevel kunne gjøre motstand mot de som forfølger oss. Man skal aldri akseptere å bli krenket. Vi må også unngå å romantisere og gjøre forfølgelse til et tegn på at man er rette kristne.

KRISTNE FLYKTNINGER

Berit Hagen Agøy merket seg videre at kirkeledere fra Midtøsten var kritiske til aktører som mener at man bør prioritere kristne flyktninger.

– Den slags reagerte de kraftig på. De mener at alle flyktninger bør behandles likt. Positiv forskjellsbehandling av kristne gjør situasjonen vanskeligere for dem i hjemlandene. Dessuten bidrar det til å tømme kirkene deres.

Sluttdokumentet retter en sterk oppfordring til kristne i den vestli-

densråd er oppmuntrende toner i et ellers alvorlig tema.

– Vi merker også at det er store åpning for samarbeid med pave Frans. Hans sterke fokus på at vi er en kirke for de fattige, smitter nedover i rekkene.

PINSEVENNER

OG KATOLIKKER

Hagen Agøy mener at det gode, internasjonale kirkelige samarbeidsklimaet som hun opplevde i Tirana, er et resultat av bredt økumenisk samarbeid de siste seks-tyv årene.

– At pinsevennene for eksempel vil samarbeide tettere med Den katolske kirke og Kirkenes ver-

REISER SEG

Å legge kirketoppmøtet til Albania, verdens første fullstendig ateistiske stat, var en symboltung markering. For Hagen Agøy var et av møtets høydepunkter å besøke den gjenoppbygde ortodokse katedralen i Tirana.

– 25 år etter regimeskiftet er mange kirker bygget opp igjen. Vi fikk også hørt sterke historier om mennesker som hadde bevart troen og til og med blitt kristne under kommunisttiden. Katedralen i Tirana ble et synlig tegn på at kirken ikke lar seg knekke, men reiser seg på nytt, sier hun, og innrømmer at hun gjorde seg noen tanker om hvor mye vi ville tålt i Norge, hvis vi hadde blitt utsatt for det samme.

– I møte med mennesker som står fast og betaler prisen med fri- modighet, kan man føle seg litt dvask her hjemme.

Berit Hagen Agøy

ULIKE STRATEGIER: – Norsk misjon i Øst sto på barrikadene og slo på alarmklokken. Mellomkirkelig råd valgte dialog og stille diplomati, sier Bjørn Wegge.

Foto: ARBEN CELI

Steile fronter om forfulgte kristne

UENIGE: Ble kristne forfulgt i det kommunistiske Sovjetunionen? I dag vil de fleste svare et entydig ja på spørsmålet. På 1980-tallet var meningen delte. Særlig var frontene steile mellom organisasjonen Misjon bak Jernteppet (foroperen til Norsk misjon i Øst/Stefanusalliansen) og Mellomkirkelig råd. – Misjon bak Jernteppet hadde god kontakt med dissidenter i Østblokklandene som fortalte om forfølgelse. Mellomkirkelig råd var på sin side med i den internasjonale, økumeniske bevegelsen og kom i kontakt med kirkeledere som var agenter for regimene og skjønnet situasjonen, forteller Tormod Engelsviken, professor emeritus i misjonsvitenskap ved MF.

– Senere har imidlertid både Mellomkirkelig råd og Kirkenes verdensråd innrømmet at kristne ble forfulgt i de kommunistiske landene, presiserer Engelsviken, som selv var styreleder i Mellomkirkelig råd i en fireårsperiode fra 1999.

GRANSKING

– I min tid opplevde jeg ikke at det var noen særlig spenning mellom Norsk misjon i Øst og Mellomkirkelig råd, men rådet tok heller ikke opp spørsmålet om forfulgte kristne i særlig grad.

– Det som var gjenstand for en del spørsmål og kommentarer da jeg ble valgt til leder, var om Mellomkirkelig råd ville granske den holdning det hadde hatt under den kalde krigen og eventuelt komme med en beklagelse. Det var imidlertid enighet i rådet om at en slik gransking burde foretas av en uavhengig instans.

Han har selv, etter at han gikk av som leder, vært opptatt av en undersøkelse av forholdet mellom de økumeniske organisasjonene og spesielt kommunistregimet og kirken i Ungarn.

At Berit Hagen Agøy, generalsekretær i Mellomkirkelig råd, nå tar til orde for tettere norsk samarbeid for forfulgte, mener Engelsviken er entydig positivt.

– Det er helt riktig og naturlig, sier han. – Det er svært gledelig at den økumeniske bevegelsen ønsker å følge opp dette.

ULIKE POSISJONER

Bjørn Wegge visste at det hadde vært et vanskelig forhold mellom hans egen organisasjon og Mellomkirkelig råd da han begynte som generalsekretær i Norsk misjon i Øst i 2002.

– I de årene jeg var leder klarte vi å få en god dialog med Mellomkirkelig råd fra dag én. Organisasjonen har i dag et tett samarbeid med alle nivåer i Den norske kirke.

– Har du tvilt på Mellomkirkelig råds engasjement når det gjelder forfulgte kristne?

– Nei, svarer Wegge, men legger til at han gjerne skulle sett at det var mer preget av langsiktig strategi.

– Norsk misjon i Øst og Mellomkirkelig råd inntok ulike posisjoner. Mens vår rolle var å stå på barrikadene og slå på alarmklokken, valgte Mellomkirkelig råd dialog og stille diplomati.

GNISNINGER

Wegge mener de to aktørene hadde forståelse for at de hadde ulike roller, selv om det kunne oppstå gnisninger om språkbruk og virkemidler.

– Det gjaldt særlig i måten man omtalte kristne i Midtøsten og bruken av minoritetsbegrepet. Mellomkirkelig råd mente, og mener vel fortsatt, at man ikke skulle kalle de kristne for minoriteter, fordi man slik plasserte dem i en offerrolle, mens vi sto fast på at de ofte faktisk var både etniske og språklige minoriteter.

– Hvordan opplever du at Berit Hagen Agøy nå inviterer til utvidet norsk samarbeid for forfulgte kristne etter møtet i Albania?

– At Mellomkirkelig råd nå inviterer til samarbeid for forfulgte kristne, må vel bety at man også innenfor Den norske kirke ønsker en plass og posisjon for å bidra med en sterkere stemme innenfor de kompetansemiljøer som arbeider med disse utfordringene. Hvis Mellomkirkelig råd vil være med her, er det svært gledelig, sier Wegge.

Kari Fure